

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De|| EXTREMA VNCTIO-||NE, ORDINE, ET MATRI-||MONIO.|| SINGVLIS LIBRIS
EX-||PLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XXXIII. De cæremoniis Sacramenti Coniugij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54104](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-54104)

A d illud autem Concilij Mileuitani, respondimus in diputatione de diuortio, Patres eius Concilij non petere legem, qua decernatur, nō licere post diuortium vxorem aliam ducere, priore viuente, sed qua puniatur pœna externa, qui fecerit: iam enim Patres ipsi in Concilio rem satis definierant, & definitioni suæ pœnam excommunicationis adicerant.

CONTROVERSIA SEPTIMA. CAPUT XXXIII.

De Cæremoniis Sacramenti coniugij.

PO STEMA controversia de ritibus, ac cæremoniis est, quibus Matrimonij Sacramentum in Ecclesia Catholica solet administrari. Id enim comune est omnibus Sacramentis, ut præter ecclesiasticam cæremoniam à Deo institutam, in qua Sacramentum sentia consistit, adhibeantur etiam aliqui alii ritus ex antiquo Ecclesiæ more, vel instituto, quo maiori cum pietate, & deuotione Sacramentum percipiatur.

In Matrimonio igitur hæ cæremoniæ obseruari solent. PRIMO, benedicuntur noui sponsi in Ecclesia à Sacerdote. SECUNDO, offertur pro eis oblatio Eucharistia. TERTIO, velamine obnubuntur. QUARTO, vitta partim candida, partim purpurea simul iunguntur. QUINTO, annulo à sacerdote benedicto, sponsus sponsam donat. SEXTO, variis precibus coniugium recens contractum Domino commendatur. SEPTIMO, cohortatione sacerdotali monentur officij, ut honestè in Matrimonio se gerant. Horum rituum duos postremos aduersarij etiam seruant, ut ex libello Caluini de Sacramentis ministrandis, & ex aliis hæreticorum Agen- dis perspicuum est.

Et sane mirum est, cur Caluinus in libello, cui titulum fe-

tit, Formula Sacramentorum administrandorum , tam serio tractet de ritu Matrimonij celebrandi, eumque cum ritu Baptismi, & Eucharistiae coniungat, cum tamen Matrimonium Sacramentum esse neget, Sed ita contingit aliquando pertinacibus, ut quod ore negant, factis affirment.

Ceteros ritus , quos Catholicci seruant, non dubito eis parum probari : tamen neque Kemnitius ad can. 11. sess. 24. Concilij Trid. vbi anathema dicitur hos ritus contemnentibus, aliquid scripsit contra has cæremonias; neque apud alios autores ullum legi aduersus easdem cæremonias solidum argumentum. Quare satis erit hoc loco, ex veterum auctoritatibus illos confirmare.

Ac primum exstat testimonium NICOLAI Papæ, qui sedante annos DCC. & habetur can. Nostrates, 30. q. 5. Deinde exstat testimonium ISIDORI lib. 2. de officiis, cap. 19. vbi etiam ratio singulorum redditur. Floruit autem Isidorus ante annos plus C M. Adhæc SIRICIVS Papa in epist. 1. cap. 4. & INNOCENTIVS I. item Papa, in epist. 2.c. 6. benedictionis sacerdotalis, quæ nubentibus dari solet, meminerunt: eiusdem etiam mentionem faciunt Patres Con. IV. CARTHAGINENSIS, quorum unus fuit S. AUGUSTINVS, cap. 13. S. AMBROSIUS in epist. 70. ad Vigilium, non procul ab initio, non solùm benedictionis meminit, sed etiam velaminis, quo noui sponsi à Sacerdote in Ecclesia operiuntur: vnde etiam nuptias dictas esse interpretatur idem Ambrosius libr. 1. de Abraham cap. vlt. quod velo obnubatur sponsa. Floruerunt autem Siricius, & Ambrosius ante annos M. CC. & Innocentius atque Augustinus, ante annos paulò pauciores. Denique TERTULLIANVS his omnibus antiquior, in lib. 2. ad vxorem, meminit oblationis, qua

Matrimonium in Ecclesia confirmatur. At-

que hæc de Sacramento Ma-
trimonij.

Finis quinque Controversiarum generalium
Tomis secundi.

LAVS DEO, VIRGINIQ; MATRI MARIE.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN